

1 чужому науковцю,
Своєю не цуратися...
Д. ПІВЧЕНКО

Редакція і адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
424-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. в Нью-Йорку:
Барклі 7-4125
УНСоюз: Барклі 7-5337

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок, 2 листопада 1965.

В АМЕРИЦІ

В СЕРЕДУ 3-ГО ЛИСТОПАДА ПОЧИНАЄТЬСЯ У ВАШИНГТОНІ КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВАХ ЗДОРОВ'Я. Вона відбуватиметься в готелі Шортем, але кінцевий звіт Президентів і прийняття будуть в Білому Домі в четвер 4-го листопада. В Конференції беруть участь 600 осіб: лікарів, хірургів і медичних сестер та президенти університетів і декани медичних шкіл, науковці, директори шпиталів та інші фахівці в ділянці опіки над здоров'ям. Програма конференції — здійснювання медичної опіки над старшими, контролю народжень та інші проблеми народного здоров'я. Промовлятимуть і представники Конгресу та державний секретар Дін Ракс.

В ГВАТЕМАЛІ ЗАСТРЕЛЕНО ВИЗНАЧНОГО ПРОТИКОМУНІСТИЧНА МАРІА МЕНДЕЗА МОНТЕНЕГРА. Він мав 1-го листопада почати виборчу кампанію за вибір на президента у виборах, які відбулися в березні 1966-го року. Він був провідником Револьюційної партії, яка є проти-комуністична. Його знайшли члени його родини з протрешним серцем, покинуто не знати, серед яких обставин відбулося це вбивство. Мендеза Монтенегра підтримували лівні виборці, але проти нього були комуністи. Мендеза Монтенегро домагався повернення цивільної влади в Гватемалу.

КАСТРО НЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ПОЛІПШЕННЯ ВЗАСМІННІХ КУБОЮ І ЗДА. Кубинський диктатор кілька годин розмовляв із закордонними журналістами і заявив, що хоч переговори про переселення кубинських емігрантів закінчуються позитивно, то не можна сподіватися, що приїде до відпущення між обидвома країнами, бо це залежить від того, щоб ЗДА змінили свою "агресивну політику" у В'єтнамі, в Домініканській Республіці та у всіх інших справах. Кастро говорив про економічні справи Куби і заявив, що його уряд старастяся про поліпшення економіки своєї країни.

БОЛІШИННИЙ ПРОТИВНИК Т. ЗВ. "СОЦІАЛІЗОВАНОЇ МЕДИЦИНИ" ПІДТРИМУЄ МЕДИЧНУ ОПІКУ над старшими в рамках соціального забезпечення, кажучи, що змінилася обстановка і уряд мусить діяти в цій справі. Д-р Морріс Фішбейн давніше очолював боротьбу проти Американського Лікарського Товариства проти урядового проекту медичної опіки, називаючи її "сімейною медициною". Тепер д-р Фішбейн заявив, що велике число старших осіб потребує лікарської опіки, а всі приватні забезпечення то-варства їм не дають за такі ціни, які є доступні старшим пенсіонерам. Д-р Фішбейн назвав урядовий проєкт "шляхо-маткою пробою" для добра громадянства.

ІНДЕКС ЦІН У ВЕРЕСНІ ЗБІЛЬШИВСЯ НА 0,2 ВІДСОТКА І СТАНОВИВ 110,2 ВІДСОТКА в порівнянні з вереснем минулого року. Це означає, що ціни в вересні зросли на 10,2 відсотка. Деякі харчі подешевшали, але подорожчання коштів прожитку спричинили збільшення ціни на черв'яки, паливо, одяг та утримання дому. Індекс цін у вересні становив новий рекорд, що означає, що ціни збільшуються швидше, ніж в жовтні. У вересні 1959-го року вони зросли на 10,2 відсотка. Це збільшення відбувається повільним темпом, і його населення навіть не відчувало, бо збільшуються одночасно і заробітні плати.

У СВІТІ

СОЦІАЛІСТИЧНИЙ УРЯД БРИТАНІЇ РІШИВ у порозумінні з консервативною опозицією "тихо похоронити" проєкт реорганізації британського парламенту із уведенням у нього комісії для різних спеціальних справ за зразком американського Конгресу. У британській палаті громад існує тільки бюджетова комісія із фахівцями різних ділянок державної адміністрації, а кожний член парламенту має право з свого місця звертатися з запитом до членів уряду. Обидві партії погодилися, що наслідуювання американського Конгресу могло б звузити права уряду.

ПАКІСТАН ТАК БОЛЮЧЕ ВІДЧУВ наслідки короткої війни проти Індії, що рішав зменшити видатки на економічний розвиток країни з 935 мільйонів доларів до 718 мільйонів. Пакистан не є також певний, чи буде користуватися допомогою фінансовою допомогою від закордону, голов-но Америки, та — чи не відмовиться війна проти Індії.

МІЖ БРИТАНСЬКОЮ І РОДЕЗІСЬКОЮ ПРИЙШЛО ДО ПРИНЦИПОВОЇ ЗГОДИ щодо поділення "королівських комісій" для розгляду, чи наріз в Родезії бажало собі проголошення самостійності Родезії на базі існуючої конституції, чи з якімись передумовками. Однак, поки що нема згоди, як ця комісія мала б виглядати і якими критеріями керуватися. Британський прем'єр Вілсон відіслав швидше з Родезії, а міністри для справ Коммонвелту та генеральний прокуратор залишилися ще кілька днів для переговорів з керівними діячами Родезії.

МІЖНАРОДНІ ЖИДІВСЬКІ КОЛА БЛИЗЬКО ЦІКАВЛЯТЬСЯ арештуванням в СРСР письменників Андрія Сінявського і Юлія М. Данієла, які — як твердить газети — є жидками. Зате західна преса вже не має сумнівів, що підпільний протирежимовий письменник, скритий за псевдо Абрам Терц, це цілком окрема особа і що Абрам Терц, виявляючи глибоке знання християнства та пропа-гування його, не є жидком.

АЗІЯНСЬКО-АФРИКАНСКА КОНФЕРЕНЦІЯ відкла-дена на неопределений час. Вона мала відбутися літом цього року, але переворот в Алжирі вплинув на відсування її до 5 листопада ц. р. 22-членна Комісія, що складалася з міністрів закордонних справ, рішила, щоб прихилитися до внесення Комуністичного Китаю й Індонезії та відкласти конференцію, замість наразитися на її розбиття. Запро-шено 64 держави. 45 міністрів закордонних справ вже прибули до Алжиру. Пакистансько-індійський спір, спір між Індією і Комуністичним Китаєм, конфлікт між Індонезією і Малайзією, та спротив Китаю проти участі СРСР у тій конференції — створили ситуацію, в якій така конференція не мала шансів успіху.

ПАРІЗЬКІ ГАЗЕТИ — "ЛЕ МОНД", "ПАРІ ЖУР", "ПАРІ-ПРЕСС ФРАНС СУАР", ОСКАРЖИЛИ американський Уряд, що той, на минулотижневій конференції для редакторів і видавців у Вашингтоні, займав тенденційно неприхильне становище супроти Франції і її президента де Голля та спонукав цим американську пресу до "кам-панії" проти Франції і втручання у її внутрішні справи. Речник Державного Департаменту заявив, що такий за-клад є "нагальною несправедливістю". Президент де Голль має з'ясувати в цьому тижні через радіо-телебачення, чи він кан-дидує знову на президента Франції у виборах 5-го грудня ц. р. На конференції у Вашингтоні було коло 600 редакторів. Речники Уряду і деякі його члени давали від-повіді на різні запити журналістів, що стосувалися міжна-родних справ і закордонної політики.

У САНТО ДОМІНГО ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ЗАВРУШЕННЯ

Війна у В'єтнамі та інші міжнародні події приглушили голоси недоволення заворушення в Домініканській Республіці, зокрема в Санто Домінго. Тим часом, там ще далеко від повного замирення і спокою. На фото видно, як американський воєнний доповідає в Санто Домінго "втихомиряти" одного із ворогів.

Астронавт Стеффорд ходитиме по Носмосі під час летів Джеміні 6 і 7

Гюстон, Техас. — Пред-ставники Космічної Аерона-втичної і Космічної Аліанси-рації повідомляють про те, що астронавт Томас П. Стеф-форд, який летітиме в Дже-міні 6 як співпілот із астро-навтом Волтером Шірра, хо-дитиме по космосі і має від-відати космічний корабель Джеміні 7. Після нещода-нього лету Джеміні 6 влітку, що лет Джеміні 6 і 7 відбу-ється одночасно в грудні ц. р. Спершу має вилетіти в космос Джеміні 7, який по-вернеться до Землі 14 днів до-кола Землі. Після старту Джеміні 7 мають в Кейні на-правити патрібне влаш-тування, щоб Джеміні 6 міг бути випущений в такому-часі, щоб свій доленний лет міг відбутися одночасно з Дже-міні 7. Астронавт Стеффорд із Джеміні 6 мав би вийти із кабіни та мандрувати по кос-мосі, відвідуючи при тому Джеміні 7. Ці леті обидвох ка-біні заплановані так, щоб

Черговий з'їзд українських журналістів відбудеться в Торонті в 1966 р.

Союзівка, Кергонскон. — До цілого ряду рекомендацій і пропозицій, що їх при-йняв відбудується тут з кінцем минулого тижня Перший з'їзд українських журналі-стів Америки й Канади, на-лежала й постановою відбутися черговий подібний з'їзд у Торонті в Канаді в наступ-ному, 1966-му році. До по-станови додано, що згідно із схваленою першим з'їздом Спільною Декларацією, на-тому другому з'їзді повинна бути оформлена конфедера-ція українських журналі-стичних організацій Америки й Канади із спільною на-звою Спільна Українських Журналістів Північної Аме-рики, в якій журналістичні організації ЗДА і Канади матимуть автономні права.

ЩЕ ПРО ПОХОРОН ПРЕЗИДЕНТА УНР В ЕКЗІЛІ

Нью-Йорк. — В доповідні доповідення про похо-рон сл. п. д-ра Степана Віт-ницького, президента УНР в екзилі, із кід УНР інформую-ть, що в п'ятницю 22-го жовтня під час паннахиди в Нью-Йорку поминальну промову від Української Вільної Академії Наук у ЗДА виступив президент проф. Олександр Архімович. Під час похорону Президента в суботу 23 жовтня Представителі Ви-конного Органу Української Національної Ради в Канаді було репрезентоване його головою інж. Євгеном Пастернаком та проф. Васи-лем Іванисом. Не цілком точною була подана в "Сво-боді" інформація, що ген. Вайсманський не численні від-знаки Покійного: генерал ніс тільки клейнод Гетьмана Івана Мазепи.

ЛІТАНИ ЗДА ЗНИЩИЛИ ТРИ РАКЕТНІ СТАНОВИЩА У ПІВНІЧНОМУ В'ЄТНАМІ

Сайгон. — Кількадесят американських бомбовиків — докладного числа тепер командування не подас — у валеті на Північний В'єт-нам, що тривав усього 20 хвилин, знищили три стано-вища протилетунських ра-кет, збудованих совєтськими фахівцями та вивітованих у совєтські ракети САМ. А-мериканські літаки обидла-ли ті становища, що були встановлені в найближчому сусідстві великого мосту за 35 миль на північний схід від столиці Північного В'єт-наму Ганоу, 500- і 750-фу-товими бомбами та обстрі-лювали летунськими 20-мм гарматами. Обсерватори з а-мериканських літаків бачи-ли, як всі три ракетні ста-новища загорілися і частин-но експлуодували. Всі та-мошні радари й інші споруди були настільки порушова-ні або пошкоджені, що вони недатні до життя. Збо-мбардувано теж успішно за-далий міст: поцілений в кількох місцях — він зава-лявся. Одна вістка твердить, що з отих протилетунських ракетних становищ вистрі-лювало американських лі-таків яких 10 ракет, які про-те не поцілили ніодної ма-шини, — інші твердять, що

Підготовка Комісія для скликання 6-ої Сесії УНРади відбула засідання

Мюнхен, (УІВ). — Дня 8-го жовтня 1965 р. відбулося тут засідання Підготовчої Комісії для скликання 6-ої сесії Української Національ-ної Ради під головуванням її голови проф. д-ра П. Феде-на. На засіданні було визна-чено референції для опра-цювання питань, які має по-кладати Комісія. Референ-тами визначено: проф. Фе-денко — Основні політичні проблеми, що мають лягти в основу резолюцій і деклара-цій сесії УНРади та можливі зміни в Конституції (кор-рекції) — М. Лівницький; інж. О. Бойдун — справа звернення консолідації ук-раїнських політичних сил; ред. Р. Голіан — завершення замирення між різними організаціями, що підтриму-ють Державний Центр; мгр. А. Мельник — справа при-йняття нових організацій до УНРади та можливе збіль-шення майдяків для деяких фракцій; ред. В. Міняйло —

У Мюнхені відбулися Зауповінні Панахиди за сл. п. д-ра Ст. Витницького

Мюнхен, (УІВ). — В о-сідку органів Державного Центру УНР в Мюнхені за-уповінні Панахиди за сл. п. д-ра Ст. Витницького. Президе-нт УНРади д-ра Степана Віт-ницького відбулися 23-го жовтня 1965 року. О год. 6-й учасники було відправлено Панахиду в українській ка-толицькій церкві в Мюнхені Владикою Платоном Корне-ляком у супроводі двох свя-щенників. О год. 7:30 відпра-вили Панахиду в українській автокефальній православної церкві о. декан Паладій Лу-бицький у супроводі отця

У Гартфорді відбулися врочистості благословення і відкриття Народного Дому

Гартфорд, Конн. — Мину-лої неділі, 31-го жовтня, тут відбулися великі врочисто-сті благословення і від-криття нового Українського Народного Дому. Врочисто-сті благословення і від-криття нового Українського Народного Дому до-вершили спільно парох міс-цевої української католиць-кої церкви о. декан Ст. Ва-ладіюк та парох місцевої української православної церкви о. Федір Коваленко. Врочистості відкриття Дому довершили, у привітності ба-гатьох соток привітних, голо-ва Дому п. Петро Таттор, а майстерня церемонії були Олександр Рудницький та Ярослав Гук, головний рад-

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АВСТРІЇ

Зальцбург. — В суботу 9 жовтня ц. р. тут відбулися загальні збори Спільни Ук-раїнської Молоді в Австрії. Проводила зборами прези-дія в складі — Степан Ми-хайлів — передсідник, Ната-лія Тюшка та Гриць Бобур-чак — члени. Після відчи-тання привітів і складення звітів членами уступаючи управи й уділення їй абсо-люторії обрано нову Кра-юву Управу СММ в Австрії в складі: Сергій Бовдід — го-лова, Петро Головинський, Микола Петрушак, Степан Михайлів, Іван Гарасин, О-сип Фаль і Галія Масич — члени. До контрольної комі-сії увійшли: Наталія Тюш-ка — голова, Микола Кіндрат — члени. Збори одголосо-во схвалили привітання і моральну підтримку Укра-їнському Народові на Рід-них Землях — в його бо-ротьбі за державну неза-лежність; привітання обом Українським Церквам і їх Службам; українським па-трістичним молодечим ор-ганізаціям; українському па-трістичному громадянству за кордоном і його установам.

КОСТЬ ВАРВАРИВ — ЧЛЕН АМЕРИКАНСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ НА КОНФЕРЕНЦІЮ ЮНЕСКО В ПАРИЖІ

Вашингтон, Д.К. — В кі-нці мис. Кость В. Вар-варів, що працює як член американської дипломати-чної служби в Державному Департаменті, виїхав — як член американської урядової делегації — на конференцію Екзекутивної Ради ЮНЕС-КО в Парижі ЮНЕСКО є однією з найбільших (119 членів-держав) міжнарод-них організацій в системі Об'єднаних Націй, яка зай-мається справами освіти, на-уки й культури. Конферен-ція триватиме до 10-го ли-стопада. Д-р Кость Варварів є членом УНСоюзу.

ПРОФ. П. КОВАЛІВ ПРО ТЕОРІЮ ВИНИКНЕННЯ НАЦІЇ

Нью-Йорк. — У виповнений шість років Український Інституту Америки в Нью-Йорку відбулася чергова Наукова Конференція Мова-знавчої Комісії НТІІІ, в дні 23 жовтня 1965 р. Конфе-ренцію відкрив проф. д-р Р. Смал-Стоцький, а доповідь

ДОПОВІДЬ ПРО ДОВГОПІТТЯ

Нью-Йорк. — З рамеми Гурт-на Приятелів Української Книжки в Нью-Йорку-Ірвінго-ні виступив проф. Петро Чижик доповідь про свою книжку п. н. "Як люди-ни досягнули довголіття" в суботу, 6 листопада, о год. 7:30, в доміні "Самопоміч" в Нью-Йорку.

НА НАШІН, НЕ СВОІНІ ЗЕМЛІ (Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ЩО ЗДАВАЛОСЯ РОБІТНИКАМ?

...Споконвіку україн-ське життя виходить влітку на роботу в поле у білих — і шодня в чистих! — хустках. А етнографи на-гадують: українські коса-рі і навіть чумаки також по-любляли чистий білий по-лотняний одяг. Чому? По-перше, практично, зручно (у білому не спекотно!), подруге, гарно". Ці рядки пише в "Літера-турній Україні" з 5 жовтня вкладач економіки та ор-ганізації праці Верхньодні-провського сільськогоспод-арського технікуму Микола Горбич.

Але М. Горбичеві іде-ється не про зручність, красу та полегшу. "Коли ти в гар-ному одязі, то й настрої ко-ристі, і працьотність легше та веселіше, тобто перехо-дячи на сучасну економічну мову, каже він, і продуктив-ність вища". Якось під час неспоконних робіт на Кахівській елек-трівні, наводить приклад М. Горбич, різко знизи-лась продуктивність праці, люди почали швидко стом-люватися, не зважаючи на коротке перебування в мо-крій похмурій камері. На до-

на тему "Теорії виникнення націй і національних мов" виступив проф. д-р П. Ко-валів. Прелегент спецзував поняття "нації" і "народу", цитуючи дефініції О. По-тебні, К. Михайличука і ін. Він зазначив, що також і мовознавці займаються цією справою, при чому совєтсь-ке мовознавство видигнуло фальшиве твердження, бу-лімство національна мова ризніється від літературної. Опрокидуючи це тверджен-ня, прелегент вказав, що українська нація своїм по-ходженням сягає вглиб ста-ровини, коли то народ, як етнічна цілість, вже за ча-си Київської держави, ста-вав на міцні основи куль-турного життя.

Б. Б. БУДУРОВИЧ ПРОФЕСОРОМ ТОРОНТСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Бюлетень Торонтського У-ніверситету за місяць жо-вте 1965 подас, що Б. Б. Будурович (Відділ Словян-ських Студій) з науковими ступнями ВА, МА, і ВЛС з Торонто і ФД та з дипло-мом Програми Східно-Се-редньої Європи з універси-тету Колумбія, — іменован-ий надзвичайним професо-ром (ассоціат професор) Університету в Торонті. До-сі він працював в Бібліотеці Торонтського Університету.

ВИСТАВКА УСОМ У ТОРОНТІ

Торонто. — Постановою управи Української Спіль-ни Обсерваторних Мистецтв у Канаді відбудеться в ново-му приміщенні галерії "Ми і Світ" при 2283 Влур захід-ній виставка мистецтва, у якій братимуть крім чле-нів УСОМ і мистці, що це-ле є членами "Спільни". Вис-тавка триватиме від 5 до 20 грудня 1965 р. Журі в скла-ді Мйрон Левницький, Лідія Палій і д-р Богдан Стебел-ський розглядатиме експо-зиції 11 листопада в Укра-їнському Домі при 83-85 Крісті, о год. 8 вечора, від-бираючи від кожного мист-ця не більше як чотири тво-ри.

ІВАН КАРПЕНКО-КАРП НА КУБАНІ

У 1894 році на гастролі до Катеринодара (Кубань) при-їздила трупа Саксгансько-го. Місцеві глядачі познайо-милися з Карпенком-Карпи-передусім як з артистом (з його драматургією) твор-чістю кубанці були майже не знайомі).

Кращі поеми славетного українського драматурга — "Сто тисяч", "Марина Бору-ла", "Наймичка", "Безта-ланна" — того літа ставили-ся вперше. Зацікавлення до них зростало ще й тому, що в багатьох грав сам автор. Вдало були дібрані й ви-конали: Лівницька, Суслова, Кушківська, Тобілевич, Са-довська, Жарченко (відомий український поет Янів Жа-рко), Шершнін, Савченко, Милославський та інші, — розповідає Василь Орел в "Літературній Україні" з 1. жовтня.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1961.

Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Добрий початок

Перший з'їзд українських журналістів Америки і Канади, що відбувся в днях 30 і 31 жовтня на Союзісті, був — як сказано вже в його назві — першим з'їздом, отже початком. Його перебіг і вислід доказують і переконують, що початок був добрий.

Слідуючи за з'їздом і його перебігом у цій змоторизованій країні, насупалося порівняння з новим, щойно випущеним з фабрики автомобілем. Таке авто манить око своєю красою і блиском, свідомістю його сили, вимірюваної кількома сотнями парових коней, на нього присмоктані радіо і радіо в ньому. Але, коли мова про їзду, продуцент нових автомобілів рекомендує бодай першу тисячу миль автомобілі швидше, прислухатись до кожного скрипіння, кожного зайвого "голосу", приглядатись до нього уважно.

Дещо з цього всього відносилось й до з'їзду, про який мова. Це ж був перший з'їзд, перший щойно випущений продукт Спілки Українських Журналістів Америки в порозумінні з подібною організацією в Торонті. Все виглядало шершавим, і присмоктано було до нього з'їзду. А проте, цей наш "четвертий стан", як звичайно окреслюють пресу, все ж таки зібрався вперше, багато з редакторів і журналістів вперше побачили один одного, хоч не раз і не два поплескували один одного по плечах або торгались за чуби в своїх газетах. Мабуть не було на тому з'їзді такого, хто не писав би, не брав би активної участі або й не організував би великих інших з'їздів і зустрічей. Але тут вони самі з'їхалися чи не останні, як той краєць, що шве собі одяг як тоді, як зодягне всіх інших.

З'їзд, як і кожна така зустріч, мав свої світла і тіні. Першим яким світлом було те, що він таки відбувся. Не меншим світлом було те, що в ньому взяло участь надзвичайно велика кількість високої якості осіб. Практично був заступлений на тому з'їзді весь український журналістичний світ Америки і Канади. Остановка Союзісті, де з'їзд відбувся, була дуже сприятливою для нарад.

Уже до — скажіть б — менших світел з'їзду належала технічна сторона його перебігу. Очевидно, що найяскравішим світлом з'їзду був його кінцевий вислід: схвалення спільної Декларації, ухвала виготовити кодекс етики і праці українського журналіста, рекомендація вжити заходів для створення конференції українських журналістів Америки і Канади та постановою відбутися в недалекому часі — есентуально за рік — черговий з'їзд.

Але, вертаючись до деяких тіней, основною з них, як згадали, вважалося дещо в перебігу нарад. Організатори з'їзду здавали собі справу з того, що наша преса і її працівники мають стільки великих успішних проблем, що їх протягом двох днів не можна не тільки вирішити, але навіть заторгнутися. В додатку, включення будь-якої з цих проблем у порядок нарад з метою узгодження поглядів було б зайвим, бо редактори мають свої пресові трибуни, з яких можуть виголосити свої погляди та узгоджувати їх з іншими. Отже, за головною метою з'їзду постановлено в першу чергу професійні справи, а базу для дебат у цих справах давали доповіді та спеціалізовані тези цих доповідей. Тим часом, ані учасники з'їзду, ані його провід, не всі, не завжди й не цілком додержувалися цих рамок. Були й деякі поодинокі випадки під час нарад, що їх не можна зарахувати до світел. Проте, це в жадному разі не применіло справжніх світел з'їзду і не помешало його напруженню великого значення для майбутнього розвитку нашої преси, а з нею й наших спільнот у їх зусиллях самим жити й розвиватися, допомагаючи своєму народові у його змаганнях до волі і незалежності.

Добрий початок зроблено. А відомо, що початок — це більше, як половина діла.

Одноріччя гуманісти

Публічна дискусія довкола американської політики супроти В'єтнаму й активної участі американських збройних сил в обороні таємної волі, загрозеної комуністичними агресорами, не припиняється. Відомо, що демонстрації "паціфістів" по університетських кампусах та на вулицях різних американських міст спричинили гостру реакцію патріотичного громадянства, при чому й самі студенти різних американських вишніх шкіл словами й ділом протестували проти кидання "паціфістами" тіні на всю американську молодь. У великому таборі прихильників політики президента Джансона супроти комуністичних агресорів у В'єтнамі наче автоматично опинилися всі національні групи в Америці. Тому слушно у багатотисячному поході минулої суботи по 5-й Евані в Нью Йорку маршувала також численна українська група.

Але, очевидно, на цьому справа не вичерпується. Адже не припинялась праця спеціальної ворожої агенції, створеної із виразною ціллю морально-політичного розкладання американців. Не змовкли голоси "паціфістів" та "гуманістів", які використовують різні можливості, що їх їм дає американська свобода слова і друку. Так ось, наприклад, в останньому недільному числі "Нью Йорк Таймсу", в додатку "Новини тижня", появився знову "Одвертий лист" до Президента З'єднаних Держав, за підписом кругло 700 видавців із 48-ми американських університетів, коледжів і інститутів. Деякі з цих вишніх шкіл репрезентовані в тому "Одвертому листі" одним або двома підписами. Але, наприклад, Гарвардський університет заступлений там аж 96 іменами.

Той "Одвертий лист" має заголовок "Припиніть проливати кров у В'єтнамі". Його автори твердять, що "американська інтервенція, однаково в людях, як і у воєнному матеріалі, тепер багато більша за інтервенцію з Північного В'єтнаму. Терор, практикований В'єтконгом, тепер куди менший за терор, смерть і знищення, ширені з неба американськими літаками". Отак автори того листа закликають президента Джансона "припинити летунські рейди та офензивні воєнні операції" і "дати шанс в'єтнамському народові опрацювати собі власний мир... без уваги на форму правління, що її вони виберуть".

Ось де "собака зарита". Авторі того листа дуже добре знають, що коли б не американці — то під терором кількадесятих тисяч таємних озброєних комуністів в'єтнамський "народ" проголосив комуністичне правління, скупавши його у крові всіх своїх противників. Але це їх не жахає. Їм не був і не є страшний комуністичний терор. Вони ніколи не давали "себе чутти", коли терор комуністичної меншини заливав кров'ю Східну Європу. Вони мовчали й мовчать про Україну, Мадяричину, Тибет. Вони раптом пригадують свій гуманизм тільки тоді, коли він покривається з комуністичними політичними цілями. Вони не уважають "волю народу" також тільки тоді, коли вона різнозначна з перемогою комунізму. Це обудний, фальшивий, жалюгідний гуманізм, який сприяє найбільшому зростанню всього того, що гуманітарне.

ТРИ ЕКОНОМІСТИ ПРО ТРИ ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ

Так склалося, що три відомі американські економісти того самого дня 27-го жовтня порушили три важливі економічно — фінансові проблеми.

І так колишній голова Ради Економічних Доради президентів Кеннеді і Джансона, професор економіки Мінесотського університету Волтер В. Геллер промовляв в університетському клубі в Нью Йорку на тему значення зменшення податків для росту економіки ЗДА. Новий член Федеральної Резервної Ради Шерман Дж. Мейзел доповідав у Крайовій Лізі Забезпечення і Оподаткування Товариств в Лос Анджелесі про значення кредитової політики для росту американської економіки. А президент Федеральної Резервної Банку в Нью Йорку Алфред Гесс говорив у Ньюйоркському університеті про "синтетичну міжнародну валюту".

Всі ці виступи кидають деяке світло на сучасний стан економіки ЗДА, і тому варто над ними зупинитися, щоб краще пізнати, які вигляди має господарство З'єднаних Держав у найближчих місяцях, а то й роках.

Геллер є головним автором тієї економічної й фінансової політики, внаслідок якої Конгрес у 1964 році зменшив на \$14 мільярдів прибуткові податки, щоб таким способом підтримувати ріст економіки при одночасному федеральному дефіциті.

Геллер твердив: "Ніхто не може заперечити, що зменшення податків при дефіцитному бюджеті дало добрі результати, хоч протиположні такої фінансової політики гостро її поборювали, коли Конгрес схвалив відповідний законопроект".

Однак, він свідомий того, що саме зменшення податку не може бути тим магичним засобом, який втримуватиме економіку в її рісті. Здорова економіка вимагає стабільності цін та заробітків і збалансованого платінного бюджету з закордонних ріст економіки не терпить жадних обмежень і контролю, він вимагає економічної волі.

На думку проф. Геллера у фінансовому 1966 році вже не треба зменшувати податків, бо збільшені федеральні видатки на війну у В'єтнамі дають нову інфляцію економіці. Але в 1967-му році, можливо, знову треба буде подумати над зменшенням податків, щоб наповнити кишені податковців і таким чином скріпити економіку країни.

Представник Федеральної Резервної Ради, Шерман Дж. Мейзел, заявив, що дехто перебільшує загрозу інфляції, і тому не слід утруднювати кредитів за допомогою збільшуваних відсотків від позичок. В цій справі, сказав він, мусимо бути чужиним, але — не треба покинути жадної акції. Мейзел не виключає, що ціни на товари зможуть дещо піднятися.

Хоч і як скромно, але цього року ми відзначили один чудовий ювілей — 75-річчя з часу появи "Дзвінка" — першого журналу для українських дітей і молоді. Перший дитячий журнал тоді, коли інші народи відзначали сторіччя, а Франція — 250-річчя дитячого журналу.

"Дзвінок" виходив у Львові під керівництвом письменника-етнографа Володимира Шухевича. Випускав журнал Українське Педагогічне Т-во "Рідна Школа". Як автор — Л. Українка, І. Франко, Л. Глібів, В. Гринченко, М. Коцюбинський, У. Кравченко, К. Малицька, К. Гриневичева та багато інших. Як бачимо — в тому числі й такі письменники-літературні. Журнал виходив 25 років, але на його матеріалі, на українській мові

тис, але відсоток безробітних в наступному році зросте в такій незначній мірі, що це не загрожуватиме інфляцією.

Деяке збільшення федеральних витрат на оборону у зв'язку з війною у В'єтнамі, на думку Мейзела, не вимагає зміни в економічно — фінансовій політиці уряду. Мейзел передбачає, що економіка ЗДА в наступному році зростатиме таким самим темпом, як і цього року. В цьому згодні з ним і визначні бізнесмени та економісти. Також кредит у наступному році має залишитися таким самим, як цього року, і тому не треба збільшувати відсотків від позичок, щоб його утруднювати. При утрудненому кредиті можна побоюватися сповільнення темпів економічного розвитку — твердить Мейзел.

Президент Банку Федеральної Резерви в Нью Йорку Алфред Гесс виступив проти творення так званої синтетичної міжнародної валюти і проти організації Міжнародного Центрального Банку.

Могло б здаватися, що інституція Гесса не має нічого спільного з американською економікою. Але в дійсності так воно не є, бо творці проєкту створення міжнародної, чи пак синтетичної валюти мають на цілі за допомогою цієї валюти скріпити міжнародному ринку "стійкої американської долари і англійського фунта стерлінгів".

Свого часу ідею творення міжнародної валюти підтримував колишній підсекретар Департаменту скарбу Роберт В. Руза. Але Гесс — проти міжнародної валюти, створення якої вимагало б організації Міжнародного Центрального Банку. Світ — заявив він — до цього ще не готовий, бо такий банк не мав би за собою відповідного політичного авторитету.

І ЗАДКОМ, І ПЕРЕДКОМ...

Письменник Юрій Смолич пише у "Культурі і Житті": "Признаюсь, мені дивно, а інколи буває й прикро: чому ми так рідко списаємося з "Інтернаціоналом"? Адже відтоді, як створено державний гімн Радянського Союзу, ми виконуємо "Інтернаціонал" лише на партійних з'їздах чи конференціях".

Навіть словом не обмовився Ю. Смолич, що з роки другої світової війни з тактичних міркувань в СССР зовсім заборонено співати "Інтернаціонал".

Київський часопис "Культура і Життя" подає повний текст "Інтернаціоналу" і ноту до нього в російській та українській мовах, а Юрій Смолич пропонує співати його не як партійний гімн, а всього, навіть у театрах перед початком чи після закінчення вистав.

ЧИ СПРАВДІ ТОРГ УКРАЇНСЬКОЮ ЗЕМЛЕЮ?

Недавно у західній пресі появилася вістка про те, що Москва має намір відступити Польщі частину західноукраїнських і західнобілоруських земель як компенсацію за відступлення частини "зем одисканих т. Німецької Демократичної Республіки".

Коли йдеться про українські землі, то це мала б бути територія поміж теперішньою польською — українською границею і лінією Рава Руська — Дрогобицький нафтовий басейн.

Такі інформації привіз один із керівників компартії Ізраїлю, Яір Сабан, який недавно повернувся із поїзду до СССР і з'ясував про це на тасному засіданні центрального комітету ізраїльської компартії.

Хоч ця інформація звучить сенсационно, вона, власне кажучи, не перший раз з'являється у пресі.

Десь мабуть у 1962 р. в одній ньюйоркській газеті була коротка нотатка про те, що в варшавському часописі згадувано про проєкт відступити Польщі частину західно — українських земель білоруським нафтовим басейном і Львовом як компенсацію за відступлення Польщею Німеччині "зем одисканих".

Нотатка ця пройшла майже непомітно у журналістичному світі. Але на тому не закінчилося.

Львівське обласне радіо відоме із своєї запеклої антирелігійної кампанії. Ця кампанія викликала у його слухачів в Україні реакцію, які пишуть до Радіо — комітету листи — протести фактично з осудом совєтської влади.

Якось у половині 1963 р. один із слухачів написав до того Радіокомітету виїмково гострого листа, в якому, судячи по відповіді на нього, заявляв, що совєтський режим нічого українському народові не приніс.

На цей лист відповіла авторка також львівська письменниця Ірина Вільде, яка викладала совєтський режим в Україні і заявила, що він об'єднав всі українські землі. "Коли б радянська влада, — писала Ірина Вільде, —

Багатий урожай, але для кого?

Письменник Яків Майстренко разом із своїми трьома братами та внуками відвідав рідну Опішню на Полтавині. У "Літературній Україні" з 24 вересня він друкує свої нотатки "Моя Опішня", де з такої радий, що якраз показують совєтську дійсність в Україні:

"1961 року Полтавська область мала багатий урожай. Добре вродила тоді й опішнянська земля. Але, розповідають товариші, приїхав до них під час хлібоздачі представник з області, побачив на току бурт ячменю. "Що це за ячмінь?" — питає, — "Фуржаний". А хлібоздачу закінчили?" — "Закінчили". "Можливо, вивезли б і цей ячмінь?" — "У нас же велика свиняферма, як же без фуражу?" "Залиште по шість грамів на свинюматку — і вистачить!"

Після таких директив роздавали колгоспникам по росіят та продавали по копійці за кілограм на м'ясопоставки..."

ЗОЛОТІ ДУКАЧІ І ПІСНЯ

(Прочитане під час спільної вечери на 1-му з'їзді українських журналістів Америки і Канади на Союзісті 30-го жовтня 1963 р.)

Тоді не давали дочкам у придане поля. Поле ділилося поміж синам. А дочкам давали як вино коралі із золотими дукачами. За них можна було купити пару добрих волів. Бо тоді ще іздиків та орали волами.

Бабуся була з багачакого роду, тож дістала в придане дванадцять довгих шнурків червоних коралів, ще й пару волів.

Коралі з дукачами лежали в скрині поруч білого рантуха, що без нього жадна порядна господиня не пішла б до церкви, та поруч зовів шорсткого, льняного, на сонці вибіленого "господарського" полотна. З нього шили у Великій П'їст сороки для дітей і для чоловіка на Великдень.

Коралі вбиралося лише "про свято і про неділю", і як ішла господиня, поскрипуючи новими чоботами, то дукачі відзвонювали, ніби вбивали нескладну, але ясну пісню. Так ніби володарка прибрала одягу відзнаками своєї пошесті. А втім — чи господиня не була володаркою землі?

Пісня прийшла не знати звідкіль, її не давали в приданому, бо яка ціна простій селянській пісні? І напевно не створив її ніякий поет, бо поети добирають слів і намагаються захопити слухача, а ця пісня була подиктована серцем, а серце не знає штучних прикрас.

Пісня залишилася досі. По срібних волах — ані слід. Золоті дукачі пограбовано під час війни... Шнурки червоних коралів порвалися, коралі розсипалися, а ті, що залишилися — збігли та помутніли. Бо кажуть, що коралем, щоб жили, потрібна тепла жіночої шії — інакше вони нидіють та замирають...

І тільки пісня осталася... Але чи уявляє собі, щоб хтось тепер співав такої пісні:

Хора ж бо я хора,
Льонь я умру,
Ідть, діти, приведіте,
Кого я люблю.

Ідть, діти, приведіте
Попа і дяка,
Най розпишу худобонку
За свого життя...

Скажіть — хто тепер залишав завішання у пісні? Хіба мрійник якийсь, поет "не з цього світу"? І це скажіть: хто тепер так спокійно, так розповідно про свою смерть говорить? Це ж — прикра річ і... дуже прозаїчна. Але все таки для тих, що білими рантухами голову покривали й дукачами відзвонювали — то була така, як захід сонця, присмерк, ніч... По дніві ніч — по житті смерть. Чи може бути щось простіше? Чи може бути більша мудрість від тієї, де початок колесом сплітається з кінцем, і про це можна сказати тільки в пісні?

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Най розпишу худобонку
За свого життя...

Леонід Полтава

ВІД "ДЗВІНОЧКА" ДО "ВЕСЕЛКИ"

(1)

Хоч і як скромно, але цього року ми відзначили один чудовий ювілей — 75-річчя з часу появи "Дзвінка" — першого журналу для українських дітей і молоді. Перший дитячий журнал тоді, коли інші народи відзначали сторіччя, а Франція — 250-річчя дитячого журналу.

"Дзвінок" виходив у Львові під керівництвом письменника-етнографа Володимира Шухевича. Випускав журнал Українське Педагогічне Т-во "Рідна Школа". Як автор — Л. Українка, І. Франко, Л. Глібів, В. Гринченко, М. Коцюбинський, У. Кравченко, К. Малицька, К. Гриневичева та багато інших. Як бачимо — в тому числі й такі письменники-літературні. Журнал виходив 25 років, але на його матеріалі, на українській мові

ках і лісничках, на оповіданні "Олесь" Гринченка, на "Хариті" Коцюбинського, на казках Франка, віршах Лесі Українки, на патріотичній поезії Уляни Кравченкової — виховалося не одне покоління людей, вірних християнській Україні з дитинства до смерті.

Роль "Дзвінка" з більшим чи меншим успіхом згодом перебрали на себе київські й львівські дитячі журнали, а від час другої світової війни її добре (коли брати до уваги гітлерівську цензуру й труднощі воєнного часу) виконував журнал "Малі Друзі" за редакцією — Богдана Гомовського.

Понад десять років тому що роль перебрала на себе "Веселка" у ЗДА, на якій виховується наше молоде покоління не лише у З'єд-

них Державах та в Канаді, а й у всіх вільних країнах світу. Роль і значення цього журналу вдало характеризував один із його передплатників із Філадельфії, що має трьох дітей: "Коли б УНСоюз видавав лише "Веселку", то й тоді варто бути його членом".

Хочу бути точним
У кожній деталі.
Хочу бути леним
Як товариш Сталін...

Те ж саме було про Хрущова і буде про іншого Брежньова. І як колись — той же П. Тичина може ще створить шедевр дитячої поезії про дівчинку, яка була в ліску, зустріла зайчика, була б його спіймала, але "зозуля ізлакала: куклу".

Український письменник для дітей за кордоном, на шість, не мусить протягати верблюда кризь вушко голки. І твору з тенденційними нотками "Веселка" просто не надрукує. Вона — вимоглива, об'єктивна і, скажіть б, висока у виборі матеріалів. Навіть прийняти до друку твору, і то відомих авторів — це мандрують від челе, на редколеті до іншого ре-

датора, щоб нарешті мовний редактор Вячеслав Давиденко остаточно поставив свою крапку.

Роль "Веселки" — подвійна: поперше, журнал допомагає тут, поза межами Батьківщини, виховувати дітей на українській і християнській, друге — річницю "Веселки" (а їх ось-ось буде вже одинадцять!) — це в майбутньому справжній скарб для видавництва, шкіл, педагогів у день звільнення України.

На Україні виходить журнал для зовсім малих "читачиків" під назвою "Малюк", у якому відносно небагато параматеріалу, але вже в "Барвінку" (колись "Піонері") та в журналі для молоді "Ранок" — перлини доводиться вишукувати під більшим чи меншим склом. І тут "Веселка" відіграє особливу роль: вона містить ті матеріали, які заборонено публікувати в колоніальній УСР. До таких теж належать, передусім, тема любови й пошани до рідної мови, любов до минулого Рідного Краю, знання його історії — в доступній для дітей формі, географії, природи, вихову-

вання дітей в релігійно-християнську дусі; в дусі крапчик здобуток української людини, наших традицій; в досвіді — знову ж таки в доступній для дитячої форми — до свідомості дітей і підлітків, які виростають поза Україною, спокійних прагнень і бажань українського народу за праву жити, як казав Тарас Шевченко, в своїй хаті.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

64 Відділ Союзу Українок Америки
в Нью Йорку
ЗАПРОШУЄ НА
ПОКАЗ КОЛЬОРОВИХ
ФІЛЬМІВ
ДЛЯ ДІТЕЙ У ВІСІ ВІД 5 - 11 РОКІВ
який відбудеться
в неділю 7 листопада 1965 р.
о год. 3-й по пол.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
ч. кімн. 31/III.

ОБ'ЄДНАННЯ
ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
та **Т-ВО ОДУМОВСЬКИХ ПРИЯТЕЛІВ**
в НЮАРКУ, Н. Дж.

— влаштовують —
в суботу, 6-го листопада 1965 року
ОСІННІ ВЕЧЕРНИЦІ

у великій залі **VETERAN FALCONS HOME**
790 S. 20th Street, Newark, N.J.
Оркестра БОГДАНА ГІРНЯКА
ДОВІРНИЙ БУФЕТ І НАПИТКИ
Щиро запрошуємо всіх
КОМІТЕТ

Увага! БОФАЛО й ОКОЛИЦІ! Увага!
В суботу, 6-го листопада 1965 року
в годині 7:00 вечером
в **ПІКЕТІВНИЙ ЗАЛІ** при укр. кат. Церкві
св. о. **НИКОЛАЯ**, 995 Fillmore Ave.
— відбудеться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу
в Бофало

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та
Урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:
40, 60, 87, 127, 149, 299, 304, 351, 360, 363, 475

На порядку денного:
1. Звіт з діяльності Окружної Управи
2. Реферат обласного організатора УНСоюзу **Володимира ГІРНЯКА**
3. Вибір нової Окружної Управи
4. Успішне закінчення щорічної кампанії
5. Вручення ювілейних відзнак УНС

У Зборах візьме участь
Володимир ГІРНЯК, обласний організатор УНС,
який залишиться в Бофало і околиці для допомоги Відділам придбати нових членів, щоб виконати свої щорічні квоти. Треба сподіватися, що місцеві громадяни, які ще не є членами УНСоюзу, скористають з досвіду фахової людини.

до участі в ЗБОРАХ ЗАПРОШЕНІ ТАКОЖ ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ ТА ШИРШЕ ГРОМАДЯНСТВО.
УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
у Філадельфії, Па.

повідомляє оцим, що
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ УНС
— відбудуться —

в неділю, 7-го листопада 1965 року
в залі Українського Спортивного Осередку
"ТРИЗУВ"

при 4930 N. Broad Street — Philadelphia, Pa.

На порядку денного:
1. Загальні збори із звичайним порядком наради.
2. На вищому (третьому) шаблі забезпечення служби — доповідь гол. секр. **Ярослава ПАДОХА**.

До участі в Зборах зобов'язані предсидники, секретарі, касир і всі інші відділові урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів УНСоюзу:

45, 48, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 163, 166, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 373, 378, 383, 388, 397, 424, 430, 479.

Гостям раді!

Початок: 2 год. по пол.

У Зборах візьмуть участь наступні Головні Урядовці УНС:
Д-р Ярослав ПАДОХ, головний секретар
Д-р Володимир ГАЛАН, голова Контрольної Комісії
Олена ПТОГРИН, головна радна
Іван ОДЕЖИНСЬКИЙ, головний радний
За Окружну Управу:
Олена ГАВРИШ голова
Петро ТАРНАВСЬКИЙ секретар

УВАГА! УВАГА!
Цього року збільшимо подарунки українським ювілярам або Рідній Школі. Ідм слідом інших культурних народів, англіїв, німців, французів і др. Хай здійсняться мрії: у кожного українського хату вартісна книга **Історія Української Культури**.
На багання замовляти можна до 1. У. К. картонку з золотом печаткою для Вашого напису для кого даруєте книгу.
На іншому місці, в цьому числі газети, є відповідне оголошення про **Історію Української Культури**.
Клуб Приятелів Української Книжки

Дітройт, Мич.
ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖА АГАФІ І СТЕПАНА ХОМ'ЯКІВ

Ювіляри Агафія і Степан із синами Михайлом і Миколою

Золотий Ювілей подружжя Агафі і Степана Хом'яків

Широким колам дітройтської громади від більш як 50 років не лише добре відома, але близька родина Агафі і Степана Хом'яків. Обом вони ще зовсім молоді прибули з дорожого ім до Вібречини до ЗДА у 1912 році. Не зважаючи на тяжкі початки в новій країні, вони зараз же включилися у суспільно громадську працю. Степан вступив у ряди УНС два тижні після приїзду, і з того часу займає у своєму відділі різні провідні становища, а вже 21 рік є його секретарем.

Ювілейний Бенкет, що його приготували на честь Ювілярів сини Микола і Михайло та дочка Маруся Дорошенко, відбувся в залі Українського Демократичного Клубу при вул. Грейлінг. Простора зала була вкритою вишпана громадянством та членами ближчої та дальшої родини. На столі традиційний коровай та емблема 50-ліття майстерно вирізьблена молодшим сином Михайлом. Трапезу розпочато молитвою, яку провів о. Ждан, який виголосив зворушливу промову, вказуючи на прикладне життя Ювілярів та їхню працю для своєї церкви, школи та громади.

Майстром церемонії була відома суспільно-громадянська діячка пані Катерина Хом'як. Без сумніву, найбільше свого труду Ювіляр вложили у розвиток Українського Народного Союзу, якого є членом 53 роки, тому й вступило слово виголосив секретар Окружного Комітету УНС в Дітройті п. Андрій Триш, вказуючи як багато практичних порад та трудів вкладає Ювіляр ще досі для Союзової родини. Багато фрагментів із життя УНС подав у своєму слові голова 146-го відділу УНС п. Галишин, доповнюючи промову передбесідника.

Про довголітній труд Ювілярки, що вона його вклала як активна діячка Сестричтв НЗПДМ, говорила пані М. Вороник. У 5-му відділі Союзу Українок Ювілятка була ввесь час прикладно членкою, говорила у своєму слові пані К. Сосновська. Особливо тоді, коли ходило про допомогу українським емігрантам у лінійчій другій світовій війні. Доводилося жити та димити Ювілярці виголосив п. Баран. "Довгі роки Ювілярці були там, де потрібно було рук до праці у громаді", — сказав промовець. Зокрема в акціях ЗУДКА, опіки над емігрантами з Європи. До їхнього голосу прислухувалися інші, коли доводилося їм бути делегатами на конвенціях наших установ. В тому самому дусі говорили також пп. Підригоря, Дигас, Карп, Гриньків і інші. Згодом відчитано привітальні телеграми від Головного Предсидника УНС п. Посифа Лисогора, Стейтсменів Лейсгратури з Ленсінг, міської управи міста Дітройта та інші. Привіти та щирі побажання склали усі члени родини Ювілярів, зокрема діти та внуки. Також факт гідний уваги, що всі вони є членами УНС. Не лише місцеві, але поза місцеві гості були учасниками цього свята, як з далекої Алберти (Канада), Віндзору, Ютика, Мичі, Торонта, Онт., і інші. Усі вони були горді за Ювілярів, що вони зуміли виконати свої діти, а діти в свою чергу в українському дусі та відданості в них до життя національної гордості.

Під кінець Ювілейного Бенкету промовив Ювіляр. Зворушений до глибини душі скромно заявив, що він не заслуговував, щоб аж на таке урочисте відзначення. Ціле своє життя він та його Дружина працювали не для особистої слави та пошесті. Вони обоє виконували лише свої батьківські та громадські обов'язки. Робили все, що наказувала їхня совість, як батьків та національна гордість, як громадяни. Додав, що працювати не тільки в нього сиділо вистачити, бо це є його життєвий зміст. На доказ цього, що так високо цінить свою парохію, школу та громаду, жертвує \$500 на різні парохіальні потреби, тоїніше 450 дол. на Українську Вищу школу, а 50 дол. на іконостаз до церкви НЗПДМ. Не поминаю жертв на цілі наших найближчих, складаючи відповідний доток на дитячий журнал "Веселка", а також на жіночий журнал "Наше Життя".

До пізньої ночі гості весело забавлялись при звуках оркестру. Всі вони були радісними настроїми, що ювілярці діяли таким кмітливим. При тому бажали ще довгих років проживати на користь своєї родини та добро громади.

На вистіг дітя Дорогі Ювіляри!

II.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
У США
НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ
Комісії для дослідження української суспільної думки
Доповідь п. Романа Легадзі:
"ТЕЧІЯ ВПЛИВІВ У ПРОГРАМІ КИРИЛО-МЕТОДІВЦІВ"
Засідання відбудеться в суботу 6-го листопада 1965 року
о год. 30 хв. веч. в будинку Академії
206 West 100 вул., Н.М.

ЗУСТРІЧ 1965 Р.
Туристів груп "Тура на Україну"
що відбудеться
в суботу, 6-го листопада 1965 р.
на СОЮЗІВЦІ

Оселі Українського Народного Союзу
в Кергонсконі, Н. Й. в горах Ketchikan
ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:
Субота, 6-го листопада 1965 р. — ПРИЗІД
ОВІД — год. 12:30
ПО ПОЛУДНІ —

Зустріч та висвітлювання знімок і фільмів зроблених на Україні.

Год. 6:30 — вечір та продовження висвітлювання фільмів.

Неділя, 7-го листопада 1965 р. — **СЛУЖБА БОЖА**, Зустріч — Дозвілля.

Оплата \$10.00 до \$12.00 включаючи ланч, обід, нічліг і снідання — яку пропонує залу прямо на Союзівці.

ЗАПРОШУЄТЬСЯ РОДИНИ І ПРИЯТЕЛІВ.
Зголошення до 25-го жовтня ц. р. листовою або телефонічно з поданням кімнат і осіб приймає

KOWBASNIUK AGENCY
286 East 10th Street New York, N.Y. 10009
Telephone: ALgonquin 4-8779 or 8780, Area Code: 212

Увага! РОЧЕСТЕР! Увага!
В суботу 6 листопада 1965 р.
в год. 8-й вечером
в залі **UKRAINIAN AMERICAN CLUB**
292 Hudson Ave., Rochester, N.Y.

— відбудуться —
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу з Рочестеру і околиці

в яких повинні взяти участь Урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів УНСоюзу:
36, 217, 285, 289, 316, 343, 367 та 437.
ПОРЯДОК НАРАД:

1. Звіт Окружної Управи;
2. Доповідь головного предсидника **Посифа Лисогора**; 3. Справа Крайового Спортивного Турніру УНСоюзу; 4. Справа членської кампанії 1965 року.

В Зборах візьмуть участь
ПОСИФ ЛИСОГІР, головний предс. УНСоюзу
ВАСИЛЬ ГУССАР, головний радний УНСоюзу

До участі в Зборах запрошені теж всі члени УНСоюзу та все місцеве Українське Громадянство.

жизнь у розвиток Українського Народного Союзу, якого є членом 53 роки, тому й вступило слово виголосив секретар Окружного Комітету УНС в Дітройті п. Андрій Триш, вказуючи як багато практичних порад та трудів вкладає Ювіляр ще досі для Союзової родини. Багато фрагментів із життя УНС подав у своєму слові голова 146-го відділу УНС п. Галишин, доповнюючи промову передбесідника.

Про довголітній труд Ювілярки, що вона його вклала як активна діячка Сестричтв НЗПДМ, говорила пані М. Вороник. У 5-му відділі Союзу Українок Ювілятка була ввесь час прикладно членкою, говорила у своєму слові пані К. Сосновська. Особливо тоді, коли ходило про допомогу українським емігрантам у лінійчій другій світовій війні. Доводилося жити та димити Ювілярці виголосив п. Баран. "Довгі роки Ювілярці були там, де потрібно було рук до праці у громаді", — сказав промовець. Зокрема в акціях ЗУДКА, опіки над емігрантами з Європи. До їхнього голосу прислухувалися інші, коли доводилося їм бути делегатами на конвенціях наших установ. В тому самому дусі говорили також пп. Підригоря, Дигас, Карп, Гриньків і інші. Згодом відчитано привітальні телеграми від Головного Предсидника УНС п. Посифа Лисогора, Стейтсменів Лейсгратури з Ленсінг, міської управи міста Дітройта та інші. Привіти та щирі побажання склали усі члени родини Ювілярів, зокрема діти та внуки. Також факт гідний уваги, що всі вони є членами УНС. Не лише місцеві, але поза місцеві гості були учасниками цього свята, як з далекої Алберти (Канада), Віндзору, Ютика, Мичі, Торонта, Онт., і інші. Усі вони були горді за Ювілярів, що вони зуміли виконати свої діти, а діти в свою чергу в українському дусі та відданості в них до життя національної гордості.

Під кінець Ювілейного Бенкету промовив Ювіляр. Зворушений до глибини душі скромно заявив, що він не заслуговував, щоб аж на таке урочисте відзначення. Ціле своє життя він та його Дружина працювали не для особистої слави та пошесті. Вони обоє виконували лише свої батьківські та громадські обов'язки. Робили все, що наказувала їхня совість, як батьків та національна гордість, як громадяни. Додав, що працювати не тільки в нього сиділо вистачити, бо це є його життєвий зміст. На доказ цього, що так високо цінить свою парохію, школу та громаду, жертвує \$500 на різні парохіальні потреби, тоїніше 450 дол. на Українську Вищу школу, а 50 дол. на іконостаз до церкви НЗПДМ. Не поминаю жертв на цілі наших найближчих, складаючи відповідний доток на дитячий журнал "Веселка", а також на жіночий журнал "Наше Життя".

До пізньої ночі гості весело забавлялись при звуках оркестру. Всі вони були радісними настроїми, що ювілярці діяли таким кмітливим. При тому бажали ще довгих років проживати на користь своєї родини та добро громади.

На вистіг дітя Дорогі Ювіляри!

II.

Українська громада метрополітальної округи Ньюарк-Ірвінгтон будуватиме Народний Дім

До метрополітальної округи Ньюарк-Ірвінгтон зачисляються такі місцевості: Мейплвуд, Мілберн, Глсайд, Юніс, Орендж, Іст Орендж, Вест Орендж, Савт Орендж, Елмфілд, Монклер, Колдвел, Верона, Лівінгстон і декілька менших. Округа ця, якщо не мала репрезентативного Народного Дому. Довгі роки роллю цю сповняла Українська Центральна (Юкрейніан Центр) в Ньюарку. Містилися в Централі деякі товариства, і служили вона для інших на спорадичні зібрання чи збори. Найбільша зала Централі містила 500 осіб, і коли приходилося робити імпреси на більшу скалю, треба було винаймати чужі зали, звичайно за солених гроші. Коли у зв'язку з перебудовою міста продано Централю, і ці можливості втрачено. Піла громада опинилася в скрутному положенні і мучилася, хоч не хоч, часто проситися до чужих.

При продажі Централі місту тодішня, відомою вже Управу зуміла сплатити по важкій заборгованості і заощадити \$60,000 готівки. Замість розділювати на малі об'єкти, рішення закупити відповідне місце, на якому можна б було поставити репрезентативний Народний Дім.

Округа наша перенаселена і мало є відповідних об'єктів (у відношенні до фінансових спроможностей громади) треба було діяти швидко, коли трапилася добра нагода. При кінці 1964 року куплено цілий блок вулиці Проспект Евіно в Ірвінгтоні за \$110,000 разом із фабрикою і кількома домами. Група ентузіастів (це є в нас такі!) зуміла в скорому темпі, працюючи в більшості без грошової рекомпенсації, переробити фабричний галі на домівки для товариств і на зали для менших імпрес. Залі ці, посвячені 3-го жовтня, і громада вже користується ними.

Одначе головне завдання: побудова репрезентативного Народного Дому, стоїть перед громадою. До Комітету Будови запрошено представників всього громадянства, створено різні комісії, пригрозилася ударна збіркова акція. Підус загальний оптимізм, що ніхто не відмовиться від пожертви на будівлю Народного Дому. Оптимізм цей опертий на фактах, що наша громада здатна блискучий іспит зрілості, будуючи дві імпозантні церкви, — католицьку і православну, як також переводячи дуже успішну збірку на Фонд Кардинала Посифа Сліпного.

Жертви на будову Народного Дому можна посылати чеками на адресу: Ukrainian Center, Inc., 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Пожертви можуть мати форму уліків до Централі. Уліки, які вносять сто доларів, дає один голос на Загальних Зборах. Хто набуде 10 уліків, буде мати десять голосів (це є максимум голосів, що їх може мати один член). Уліки можна сплатити ватими ратями. Покинуто з правних і практичних причин, залишено назву "Українська Центральна", але, очевидно, як більшість членів буде згодом згодна, можна змінити назву на найближчих Загальних Зборах.

Д-р Осип Андрушків член Будівельної Комісії

Український Конгресовий Комітет Америки — Відділ в Пасейку, Н.Дж.

— відзначає —
в неділю 7-го листопада 1965 р.
о годині 6-й вечером

в залі Української Централі при 240 Госп Евею

47-мі Ріковини
ЛИСТОПАДОВОГО ЗРІВУ

У програмі Св'ята:
ВСТУПНЕ СЛОВО — п. **М. СТЕПАН**
СВЯТОЧНА ПРОМОВА — п. **В. МОЧУЛА**
МЕЛЬОДЕКЛАМАЦІЯ — **ПЛАТОНИЙ ЮНАЧКИ**
СОЛІСПІВ — п. **А. ГАВРИШ**
РЕЦИТАЦІЯ — п. **Т. КАРЯВНИКОВ**
ХОР УКРАЇНСЬКОГО РАДІОЛІНІЙНОГО ЦЕНТРУ
св. о. **МИКОЛАЯ** в ПАСЕЙКУ

— д-р п. **МИРОСЛАВ ГЛИНСЬКИЙ**
ЗАКЛИКАЄМО ВСЕ ГРОМАДЯНСТВО ПАСЕЙКУ І ОКРУГИ ДО УСПІШНОЇ УЧАСТІ У СВ'ЯТОСВЯТІ

У ЦЬОМУ МІСЯЦІ ПОЧНЕТЬСЯ ЕВАКУАЦІЯ СІРІ-ПЕТОСЬКИХ ВІНОК з Емену. Є там 80,000 сирітських вояків, які підтримували тамошній, силою наставлений республіканський режим — проти монархістів. До половини наступного місяця всі сирітські вояки повинні мати військи. Про це президент Гамаль Абдель Насер, сирійський король Фейсал і всі групи емігрантів договорилися 24 серпня ц. р. В цьому місяці мають створити тимчасовий коаліційний уряд в Емені.

В СТОЛІЦІ ДАМАСКУ АРЕШТУВАЛИ колишнього віце-президента Сирії, коли вона була з'єднана з Об'єднаною Арабською Республікою (Сирією), під закидом "контакти з чужинською державою", під якою треба розуміти СРСР. Водночас арештували там також колишнього сирійського міністра закордонних справ Халіла Каліла. Обидва були противниками теперішнього диктаторського президента Сирії генерала Аміна ель Гафеза, жалувалим якого вони працювали.

ДОСТОЙНИЙ РОДИНИ
І УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ РАДИ
З ПРИВОДУ НЕВІДЖАДОВАНОЇ СМЕРТІ

св. п. д-ра
СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В ЕКЗИЛІ
І ГОЛОВНОГО ОТАМАНА ВІСЬКЕ УНР
ТА ПОЧЕСНОГО ОТАМАНА
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО КОЗАЦТВА
ГЛИБОКЕ СПІВЧУТТЯ ВИСЛОВЛЮЄ

Генеральна Управа
Українського
Вільного Козацтва

Замість квітків на могилу

сл. п. д-ра Степана
Витвицького

Президента Української Народної Республіки в емілятському \$50.00
на Фонд Вєрх. Архисп. Кард. Посифа Сліпного
Д-ри **СОФІЯ І ЛЕВ СМІШКО**

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І СИНА
бл. п. інж. Романа
ОНИШКЕВИЧА
— відправляється —
СЛУЖБИ БОЖІ

В П'ЯТНИЦЮ, 12-го Листопада о год. 9-й РАНКУ
в церкві Покрови Висої Матері на Озон Парку — 87 St.
В СУБОТУ, 13-го Листопада о год. 8:30 РАНКУ
в церкві св. Юра на Мангеттені — 7th Street.
Родичів, Другів, Товаришів просити про молитви за
душу Покійника опечаленого

ЖІНКА, СИН, МАТИ

Замість квітків на саїку могилу

сл. п. д-ра ВОЛОДИМИРА
Залозецького

складати дол. 20.00
на "Фонд ім. д-ра Володимира Залозецького"
ІРКА І МИКОЛА ШПІТКО

Замість квітків на могилу

св. п. Марії Нинки

складати \$15.00 на п'ястові табори в Німеччині
ЮЛІАН, ОЛЕНА І ОКСАНА
БАЧИНСЬКІ

ПОДЯКА

З волі Всевисшнього від нас у Вічність, для
20 серпня 1965 року наш Найдорожчий Батько, Дідусь,
Брат і Тесть

бл. п.
о. Денан РОМАН КУЦІЛЬ

В часі нашого важкого горя зазнали ми багато співчуття і розради від наших Приятелів і Знайомих. Не маючи змоги подякувати всім особисто, цією дорогою бажали зложити нашу глибоку і щирю подяку.

В першу чергу складаємо нашу щирю подяку о. святихоті Степанові Чомкові за несення останньої прислуги Покійному, теплі слова втішення в церкві та за організацію похоронних обрядів.

Укліну подяку складаємо Іх Експедієнції Кар Іванові Пращові, Іх Експедієнції Австралії, за надіслані нам писемні співчуття, відступлення Служби Божої і молитви за душу Покійного. Дякуємо Іх Експедієнції Лаврентоса Саму Сніжковій рим.-кат. обряду в Рочестері за участь в наставленні Дякуємо Впр. о. дек. В. Середоничеві і Впр. О. Горюхінському, П. Чавові, М. Лемач, А. Стасюков, В. Степанів, П. Шуфлятові, Б. Смикаві, К. Тимочков, М. Митрофанов, І. Мак і В. Корчакському за участь в похоронних обрядах. Впр. о. дек. В. Середоничеві за призначення слова на кладовищі. З глибини серця дякуємо Впр. о. Степанові Горюхінському за несення духовної опіки та за часті відвідини Покійного в часі недуги як рівночасно за зворушливе прощальне слово виголошене в церкві. Наша спеціальна щира подяка Вп. п. д-рові Т. Артемюковцеві за його дбайливу, безinteresну доглядальну опіку в часі недуги Покійного.

Чоловічому хороні "Сурма" дякуємо за участь в похоронних відправках. Не меншу подяку висловлюємо Організаціям за візні і похорони на св. Служби Божі. Мелодичним організаціям "Пісень" і "Сурма" за останній салют Покійному.

Щиропрощаємо дякуємо всім Приятелям і Знайомих за численні пожертви на св. Служби Божі за Покійного і за прислані візні за життя. Наша щира подяка п. радничей Зубрицькому за прощальне слово на кладовищі, як рівночасно за поминальні некрологи в укр. подоненку "Свобода". Вп. п. мтр. М. Бардинові за слова подяки, висловлені від Господи всім присутнім під час трини.

Складаємо щирю подяку Впр. о. Шулеєв, о. Лукашівичеві і о. Гнатюковичу за надіслані писемні співчуття за життя за відступлення св. Штургі. На кінець дякуємо всім, які своєю участю причинились до вшанування пам'яті Покійного.

Вшановуючи заступників п. Гарасюковича за вшанування пам'яті Покійного і подяку за те, що і сьогодні щиро дякуємо всім сирям, зв'язаним з похоронами. Хай всім дано буде щастливий вінагородити спокійно!

